

Na odsięcz powstańczej Warszawie

80. ROCZNICA
POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

WYSTAWA

ODDZIAŁU IPN
W WARSZAWIE
PRZYGOTOWANA
Z OKAZJI
80. ROCZNICY
POWSTANIA
WARSZAWSKIEGO

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Warszawie

MIASTO OTWOCK

Stanisław Szulc

S. JANA I EUGENII, UR. 6 STYCZNIA 1900 R. w Annówce. Służbę w Wojsku Polskim rozpoczął w wieku 19 lat. Do 1930 r. był żołnierzem 16 Pomorskiego Pułku Artylerii Polowej (później jako 16. Pomorski Pułk Artylerii Lekkiej) w Grudziądzu. Następnie ukończył dwuletnią Oficerską Szkołę Topografów. Od 1932 do 1939 r. pracował w Wojskowym Instytucie Geograficznym. Wybuch wojny zastał go w stopniu kapitana służby stałej.

PO AGRESJI NIEMIEC NA POLSKĘ 5 września 1939 r. przydzielono go do oddziałów pomiarowych w Wojsku Polskim.

W 1941 R. BYŁ INKASENTEM w Zarządzie Gminy Karczew (pow. warszawski). Odpowiadał za egzekwowanie należności z tytułu podatków, danin publicznych, grzywien sądowych i administracyjnych etc. 4 grudnia 1942 r. wstąpił w szeregi Armii Krajowej. Wówczas nadano mu pseudonim „Kania”. Od grudnia 1942 do stycznia 1943 r. pełnił funkcję komendanta kompanii Karczew w IV Rejonie VII Obwodu „Obroża” Okręgu Warszawskiego AK. W styczniu 1943 r. został mianowany referentem wyszkolenia wojskowego na tym terenie, wreszcie w styczniu 1944 r. objął funkcję komendanta IV Rejonu z siedzibą w Otwocku. Zagrożony aresztowaniem przez Gestapo, ukrywał się w Wawrze. Nocą 28 lipca 1944 r., po wyjściu Niemców z Otwocka, dowodzone przez „Kanię” oddziały IV Rejonu rozpoczęły przejmowanie miasta. Jednak 29 lipca Otwock został bez walki zajęty przez Armię Czerwoną. Na rozkaz Szulca 1 sierpnia 1944 r. żołnierze miejscowych struktur AK ujawnili się przed Sowietami, wychodząc z propozycją współdziałania w natarciu na Warszawę. Sowietci nie tylko nie wyrazili na to zgody, ale wręcz nakazali żołnierzom AK rozwiązanie struktur, zachęcając ich zarazem do wstępowania w szeregi armii gen. Zygmunt Berlinga, czemu sprzeciwiał się komendant IV Rejonu.

TYMCZASEM NKWD ROZPOCZĘŁO ARRESZTOWANIA oficerów Rejonu IV. Stanisława Szulca aresztowano 7 grudnia 1944 r. i osadzono w więzieniu karno-sledczym przy ul. 11 Listopada w Warszawie. Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie na rozprawie niejawnej skazał go na 10 lat więzienia. 13 września 1945 r. karę zmniejszono do 5 lat. Odbывał ją we Wronkach. Dzięki wstawiennictwu Jana Stańczyka, ministra pracy i opieki społecznej w rządzie Edwarda Osóbki-Morawskiego, prezydent Krajowej Rady Narodowej Bolesław Bierut 24 października 1945 r. podjął decyzję o zawieszeniu reszty kary. W związku z tym 15 listopada 1945 r. Szulca zwolniono z więzienia. Zmarł 22 listopada w 1973 r. w Pruszkowie.